

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفترچه

متن

۹۰۰ به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۶۲۸
تاریخ ثبت: ۱۳۸۴/۱۱/۲۷ صبح
اقدام کننده: عصر ۱۹/۸/۸۵

شورای محترم نگهبان

لایحه موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دمکراتیک خلق الجزایر که از سوی دولت به شماره ۳۰۲۳۵/۶۹۸۷۳ مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۴ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۸۳/۸/۵ مجلس عیناً به تصویب رسید، دراجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد. ان

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

برگزاری

لایحه موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دمکراتیک خلق الجزایر

ماده واحده - موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دمکراتیک خلق الجزایر مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استناد آن داده می‌شود.

تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری democratik خلق الجزایر

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دمکراتیک خلق الجزایر که از این پس «طرفهای متعاهد» نامیده می‌شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو

بیان

یکدیگر و با تأیید لزوم تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاهد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر (که از این پس طرف متعاهد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود:

الف - اموال منتقل و غیرمنتقل و حقوق مربوط به آنها؛

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها؛

ج - پول و هر عملیاتی که دارای ارزش مالی می‌باشد؛

د - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری و دانش فنی؛

ه - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲ - اصطلاح «سرمایه‌گذار / سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاهد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاهد اتباع آن طرف متعاهد به شمار آیند؛

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد که به موجب قوانین همان طرف متعاهد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاهد مذبور قرار داشته باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتری مس

بیان

شماره ۱۸۰۵۰۳

۱۴۰۷/۸/۹

تاریخ

پیوست

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد، از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

۴ - اصطلاح «قلمرو»:

الف - درمورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریابی مربوط آن نیز می‌شود؛
 ب - درمورد جمهوری دمکراتیک خلق الجزایر به معنی قلمرو جمهوری دمکراتیک خلق الجزایر، شامل آبهای سرزمینی و ماؤرای آن، سایر مناطق دریابی که جمهوری دمکراتیک خلق الجزایر دراجرای قانون ملی و طبق حقوق بین‌الملل به منظور اکتشاف و بهره‌برداری از منابع طبیعی بیولوژیک یا غیربیولوژیک در آبهای بستر دریا، وزیر بستر دریا اعمال صلاحیت و یا حقوق حاکمیت می‌نماید.

ماده ۲ - تشویق سرمایه‌گذاری

هر یک از طرفهای متعاهد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه‌گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاهد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاهد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهای را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

بیانی

شماره ۱۸۰۵۵۳

تاریخ ۱۴۰۰/۰۱/۰۹

پیوست

ماده ۴ - حمایت از سرمایه‌گذاری

۱ - سرمایه‌گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

۲ - چنانچه هر یک از طرفهای متعاهد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه‌ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه‌گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مذبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاهد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

۱ - سرمایه‌گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد توسط طرف متعاهد دیگر، ملی و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدبیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن که اقدامات مذبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی به روشن غیرتبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع و مؤثر غرامت انجام پذیرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

بیانی

شماره ۶۱، ۸۰، ۵۰۳

تاریخ ۲۷/۱/۹۴

پیوست

۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش بازار سرمایه‌گذاری بلا فاصله قبل از اقدام به ملی شدن یا سلب مالکیت یا آگاهی از آن باشد.

ماده ۷ - جبران خسارت زیانها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاهد که سرمایه‌گذاریهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری ملی مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاهد مزبور یا سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸ - انتقالات

۱ - هر یک از طرفهای متعاهد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که درمورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - عواید و نیز حق الامتیازها و حق الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری.

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری.

ج - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه.

د - اقساط وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری.

ه - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاهد سرمایه‌پذیر را دارا باشند.

و - وجوده پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲ - انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

بیان

پیوست

شماره ۶۱، ۸۰۲۵۳

تاریخ ۱۴۰۰/۰۱/۰۷

ماده ۹ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاهد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بینه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.

ج - اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه‌پذیر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاهد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاهد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه درمورد سرمایه‌گذاریهای اعمال می‌شود که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر انجام و توسط مرجع صلاحیتدار طرف متعاهد اخیرالذکر، درصورتی که قوانین و مقررات آن چنین الزامی داشته باشد، به تصویب رسیده باشد. مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران و یا هر مرجعی است که جانشین آن شود.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

۶۱/۱۰۵۳ شماره

تاریخ ۹۷/۱۰/۲۸

پیوست

بیان

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر

۱ - به منظور حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین یک طرف متعاهد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر، طرفین دعوی باید ابتدا سعی کنند که اختلافات را به صورت دوستانه از طریق مشاوره و مذاکره حل و فصل نمایند.

۲ - هرگاه این مشورتها و مذاکرات ظرف شش ماه از تاریخ درخواست حل و فصل دعوی به نتیجه نرسد، سرمایه‌گذار می‌تواند دعوی را به خواست خود برای حل و فصل ارجاع دهد به:

الف - دادگاه صلاحیتدار طرف متعاهدی که سرمایه‌گذاری در قلمرو آن انجام شده است؛ یا

ب - مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری (ICSID) که به وسیله کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولت دیگر، که از تاریخ ۱۳۴۳/۱۲/۲۸ هجری شمسی برابر با هجدهم مارس ۱۹۶۵ میلادی در واشنگتن دی سی برای امضاء مفتوح گردید، چنانچه یا به محض این که هر دو طرف متعاهد عضو آن کنوانسیون شوند، یا

ج - دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تشکیل شود.

۳ - رأی داوری برای طرفهای دعوی قطعی و لازم‌الاجراء خواهد بود، هر طرف متعاهد متعهد می‌شود که رأی را براساس قانون ملی خود اجراء نماید.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد

۱ - اختلافات بین طرفهای متعاهد درخصوص تفسیر یا اجرای مقررات این موافقنامه باید از طریق مجاری سیاسی حل و فصل شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

بیان

پیش
پست

شماره ۶۱۸۰۵۵۳

تاریخ ۹۷/۱/۱۷

۲ - هرگاه طرفهای متعاهد نتوانند ظرف مدت دوازده ماه به توافق برسند، اختلاف بنا به درخواست هر طرف متعاهد به یک دیوان داوری سه نفره ارجاع می‌شود. هر طرف متعاهد یک داور تعیین خواهد نمود و این دو داور، سرداوری را تعیین خواهند نمود که تبعه دولت ثالثی باشد.

۳ - هرگاه یکی از طرفهای متعاهد داور خود را تعیین نماید و دعوت طرف دیگر را برای تعیین داور ظرف مدت دو ماه اجابت ننماید، داور مورد نظر به درخواست طرف متعاهد اخیر الذکر، توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انتخاب خواهد شد.

۴ - چنانچه دو داور نتوانند ظرف مدت دو ماه از تاریخ انتخاب خود، سرداوری را انتخاب نمایند و در صورت عدم وجود هرگونه توافق دیگری، سرداور بنا به درخواست هر طرف متعاهد توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انتخاب خواهد شد.

۵ - چنانچه در موارد مذکور در پندهای (۳) و (۴) این ماده رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تبعه هر یک از طرفهای متعاهد باشد یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معدوم باشد، انتخاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد. چنانچه معاون رئیس نیز تبعه هر یک از طرفهای متعاهد باشد یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معدوم باشد، انتخاب توسط عضو دیوان بین‌المللی دادگستری که در رتبه بعد از او قرار دارد و تبعه هیچ یک از طرفهای متعاهد نیست صورت می‌گیرد.

۶ - دیوان داوری قواعد رسیدگی خود را تعیین خواهد نمود.

۷ - هر طرف متعاهد باید هزینه داوری را که تعیین نموده است و نیز تمایندگی خود در رسیدگی داوری را پردازد. هزینه سرداور و سایر هزینه‌های باقیمانده باید به طور مساوی توسط طرفهای متعاهد پرداخت شود.

ماده ۱۴ - اصلاح یا بازنگری

هرگونه اصلاح یا بازنگری در موافقتنامه باید به صورت کتسی بوده و پس از تأیید

شماره ۱۰۵۴

تاریخ ۱۳۸۲/۰۹/۰۷

پیش پست

برگزاری

متامات مربوط طرفهای متعاهد با مبادله یادداشت از طریق مجازی سیاسی لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۵ - لازم الاجراء شدن

طرفهای متعاهد باید پس از اتمام الزامات مربوط قانون اساسی خود برای لازم الاجراء شدن این موافقتنامه یکدیگر را به صورت کتبی مطلع نمایند. این موافقتنامه از تاریخ دریافت آخرين اطلاعیه لازم الاجراء می شود.

ماده ۱۶ - مدت و فسخ

این موافقتنامه برای یک دوره اولیه ده ساله لازم الاجراء خواهد بود و پس از آن نیز تا انقضای دوازده ماه از تاریخی که هر طرف متعاهد اطلاعیه کتبی دایر بر فسخ موافقتنامه را به طرف متعاهد دیگر بدهد، لازم الاجراء خواهد بود.

در مورد سرمایه‌گذاریهایی که در هر زمانی قبل از فسخ این موافقتنامه انجام شده باشد، مفاد آن به مدت ده سال از تاریخ فسخ در مورد این سرمایه‌گذاریها لازم الاجراء خواهد بود.

در تأیید مراتب فوق امضاء کنندگان زیر که به طور مقتضی بدین منظور از جانب دولتهای خود مجاز می باشند این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند.

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی منتظر شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

این موافقتنامه در تهران و در تاریخ بیست و هفتم مهرماه ۱۳۸۲ هجری شمسی برای

شماره ۸۰۴۵۳

تاریخ ۱۷ آبان

پیمان

بیانیه

با نوزدهم اکتبر ۲۰۰۳ میلادی توسط نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری دمکراتیک خلق الجزایر به امضاء رسید.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران	دولت جمهوری دمکراتیک خلق الجزایر
عبدالعزیز بلخادم	طهماسب مظاہری
وزیر امور مشاور، وزیر امور خارجه	وزیر امور اقتصادی و دارائی

لایحه فرق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه شامل مقدمه و شانزده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ پنجم آبان ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل
رئیس مجلس شورای اسلامی